

שיעור הגואלה

הגליון השבועי 61 ימות המשיח

388

עדש"ק פרשת ויקרא, ב' ניסן ה'תשס"ב, (15.3.02) חודש הגואלה "שנת הקהיל"

חדשנות טובות

הmeta מרחיב פעילותו

הmeta הימין ביום שני כ"ז אדר, נצלה ע"י המטה להצלת העם הארץ בעקבות הסבראה החבבת היקף. במהלך העשור והונפו שליטים המציגים את עמדת הרבי שליט"א מלך המשיח בכל הקשור לשילוחת הארץ ובתוון עם ישראל. המעוניינים בעולמי הסבראה ושליטים יפנו אל: קלילמן יוסף 098-346-055.

כמה דפסחא

עפ"י הוראת הרבי שליט"א מלך המשיח להשתדל במנהג ישראל "כמה דפסחא" לסייע לנזקים לקראות חוג הפסח, החל מוקדי חמץ לקראות החוה, כאשר מקובל הם מצרכי מזון לתושבי ערים וישובים לקחת חלק פונים לתושבי ערים וישובים לקחת חלק במפעל חשוב זה ע"י תרומה כספית או במצרכי מזון.

שיעור הגואלה

במלאות מאה שנה להולדת הרבי שליט"א מלך המשיח, התקיימים ביום ראשון "א ניסן", שירת רכבים ורבת משתפים, שתונעו בכבשי הארץ ותפרנסם את בשורת הגואלה. שירת הגואלה, בשילוב נידות ח"ד בארץ הקדש - טקני המצוות, בראשות הרוב דוד נשzion, תקוטש בגדי משיח ותפרנס את עמדתו הברורה של הרבי שליט"א מלך המשיח בדבר שלימות הארץ ובתוון עם ישראל. רכבים פרטימיים המעורנין להצטרף, יפנו אל בנימין מסליס 4214-692-04, 800-956-050, או ליעוף קלילמן 098-770, 055-346-067.

תromo 770 ש"ח
ל"זמן הגואלה" ותוכו בדולר
בוכה של הרבי שליט"א מלך המשיח

כגאל ראשון גואל אחרון

ענווה, הינה התוכנה הנדרשת כתעת ביתו, כדי להפין את הוראות הרבי שליט"א מלך המשיח, בנושא שלימות הארץ ובתוון עם ישראל, יחד עם בשורת הגואלה והגואל

למשכן, עד שקראו הש"ת - "זויירא אל משה".

תכוonta הענווה, אינה מחייבת באישיותו של משה ורבינו, היא מוחותית במילוי תפקידו כ"גואל ראשון". רק תכוonta זו מאפשרת את ביצוע השליךות בתוקף מבלי להרטע מכל קושי, שהרי אין הוא הולך ב"כחו האישי המוגבל של הנברא". אלא בכחו האינטימי של הקב"ה.

כדי לבצע את השליךות

"כגאל ראשון כך גואל אחרון" מלמידים אותו נ"ז ואכן מעיד על כך זכריה הנביא: "הנה מלך יבוא לך עני ורוכב על חמור". "ענין", ענוותן אמר רשי"ב בפירושו.

אצל מלך המשיח
נדרשת הענווה עוד
יותר, שהרי הוא אמר
לганול את עם ישראל
גואלות עולמים.

ולא רק את שבדורנו
אללא את עם ישראל
לדורותיו. ולהבדיל
גם, את אומות
העולם והעולם כלו,
עד אשר "אבן מקיר
תזעק" ... ומלала
הארץ דעה את ה'
מכסים".

הרבי ויקטור עטיה, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח בקרית ארבע, מנגלה לילדי היישוב את סוד אפיקת המזונות, יחד עם בשורת הגואלה.

מכוחה של הענווה זו נקדאים ישראל בזמן הגואלה - "ענווים". וכלשון המודרך "ענווים, הגיע זמן גואולתכם". זו התוכנה הנדרשת כתעת ביתו, כדי להפין בתוקף ובדרכני נועם, את הוראות הרבי שליט"א מלך המשיח, בנושא שלימות הארץ ובטוחן עם ישראל, יחד עם בשורת הגואלה, מתוך שירה אדרורה של "יחי אדוןנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

המילה "זויירא" שבתחילת פרשتنا, מופיעה בצהורה חריגת במדה מסוימת. האות א' שבמילה זו נכתבה בתורה בגודל שונה מאשר האותיות שבמללה, קרונה מהם - ובלשון חז"ל: אל"ף זעירא. לא ספק יש משמעות לשינוי זה, שהרי כל אות בתורה נכללת בהגדלה "תורה" מלשון "הוראה".

אחד ההסבירים לשינוי זה, הוא שכונת התורה להראות את ענוותנותו של משה רבינו.

בעל תוכנות הענווה, איןו שולל את כשרונותיו, כוחותיו ומצבו הנעלם בנסיבות וברוחניות. אדרבא הוא מודע להם בחחלטי, ואם זאת הוא

אינו בא לידי גאוון
וישות, משומם שברור
לו של מה שיש לו,
אינו אלא מתת
שםם.

משהו מஹוטי

יהודים של משה אינו מוטל בספק. זה האיש שנבחר להכהות את עשרה המכות, להוציא את ישראל ממצרים, לקרווע להם את הים, להורידם מון, לקבל תורה מסיני. הוא גם זה שנבחר לתפקיד היחודי בבריאה -

להוריד את השכינה מהركיע לארץ ולהשרותה כאן בארץ ע"י הקמת המשכן.

והנה להמורות כל יהודיות זו, לא עלתה על ליבו כל מחשבת גואה אלא הוא נותר בענוונותנו כמקודם, עד שום לאחר הקמת המשכן, לא ראה כוחות לעצמו להכנס

יחי אדוןנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מתורתו של משיח

שאמרתי ונעשה רצוני

אך הבנת הדברים, נועצה לבדוק לשון רשי"י ("נחת רוח לפני") שאמרתי ונעשה רצוני".

למעלה מתעלת אישית?

הכוונה בחוקים שאין להם טעם היא, כדי להשרות בניין ישראל "יראת המלכות", שמקיימים מצוות אלו רק להיות גוריות המלך. וא"כ יש בזה "תעלת לאדם, שתהיה בו קבלת על מלכותו".

ואילו בקרובנות מודגשת שהם כביכול צורך גבוה, "אשה דרי ניחוח לה", ולכן פריש רשי"ה שהכוונה בקרובנות צריכה להיות רק"ש אמרותי ונעשה רצוני", היינו לא זה שהאדם מקבל עליון על מלכוותו ומצוותיו ומקיים גזירותו של מלך, אלא רק שרצוונו של הקב"ה תקאים, "ונעשה רצונו ית", מalias, אילו אין כאן אדם שעשה המוצה אלא הקרבן נעשה בזאת, אלא שככל התעלת בהקרבת הקרבן הוא צורך גבוה מאילו ומעצמו, וזה מגדיש שהקרבן הוא צורך גבוה ("ונעשה רצוני") ולא בשביב האדם.

וזהו גם ה"נחת רוח" המיוחדת בקרובנות, שאינה בשאר מצוות התורה, "שאמורתי ונעשה רצוני". ועיקר הדגשת הענין "דריח ניחוח", "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה צצוני" הוא בקרובנות נדבה שבזה מדובר בריש פרשנותנו - "אדם כי קיריב" (פרשנו), א' ב') פירוש רשי"ה: "בקרובנות נדבה דבר העניין", שעל ידם מראה האדם שרוצה לנבד משלו, אלא רק על דבר הקב"ה. והינו שאינו חושב אודות תועלת שלו, אלא רק על לפני שאמרתי ונעשה רצוני".

(משיחות שבת פרשת ויקרא, צו תשמ"ב; ושלח תשכ"ח)

אלא שזו אכן כוונת רשי"י במה שכטב "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני", שכן זה והכוונה בעניין הקרבנות, שהאדם קיריב את הקרבן אך ורק מפני שהוא רצונו ית', ותו לא (ולמלות שלא נראה בהה שם תועלת).

כלומר: אין הפריש שיש בזה תועלת אלא שהאדם אינו יודע מהי, וכشمקריב קרבן ממשין שיש תועלת בזאת, אלא שככל התעלת בהקרבת הקרבן הוא רק'ה שעשו רצונו ית.

וזהו גם הענין המיוחד שבקרובנות, שרק בהם נאמר ריח ניחוח לה", ולא בשאר המצוות, כי רק בקרובנות יש "נחת רוח" ו"הנה" מייחדת למעלה מהו שקיים המצוות הוא אך ורק מפני זה ש"אמורתי".

ומה עם החוקים?

אלא שעדין אין זה比亚ור מספיק, כי כאמור מעלה זו - עשיית מצווה רק כדי לקיים רצונו ית', ישנה גם בשאר מצוות בפרט באותן המצוות הנקראות "חוקים", כפייש רשי"ה (בשלח ט, כ) שחוקים הם "דברים שאין אלא גזרת מלך אלא שום טעם".

על הפסוק בפרשנו "עליה אישת ריח ניחוח לה" (ויקרא א, ט) נאמר ברשי"י: "ניחוח, נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני". ולכארה מה נשתנו קרבנות מכל מצוות התורה, שרק אצלם מפורש שגורמים נחת רוח להקב"ה?

ויבן זה בהקדם תמייה כללית בעניין הקרבנות, שהרבה מפרשים מבארים מוחה הטעם והתעלת בעניין הקרבנות, שהאדם מביא בהמה ומקריב (חלקה או כולה) על גבי המזבח, ואילו בפרש"י לא מצינו לכארה ביאור ביאור במאמות מצה זו.

הרי אין לאדם בזה כלום?

אומנם רשי"ה בפירושו על התורה אין דרכו לבאר טעמי המצוות - אך הרי קרבנות אינם מצוה פרטית אחת או אהדות אלא כוללם מצוות רשות, וס' באיכות, קרבנות הם עניין כללי ביוטר, שזו ה العبודה במשכן ומقدس (מקום השראת השכינה) - העדר ביאור בפרש"י בולט לנוכח זאת, שבנוגע לקרבנות אין השאלה רק מה טעם" למצוות זו, אלא שכארה הוא עניין הפיק הטעם (ונגנד השכל), ששורפים בהמה (או חלקה) ללא תועלת - שהרין אין להאדם כלום משရיפה זו, ואין שיק לומר שהקב"ה הנהה משריפת הקרבנות, ותמונה לאבד ממונם של ישראל ללא תועלת.

לוז השבת

שבת ויקרא	
ירושלים	6:24 5:11
תל אביב	6:26 5:26
חיפה	6:25 5:17
ניו יורק	6:44 5:43

הפטרה: אם זו יצרת... ובישראל חפאה. ישעה מג. נא - מד. בם. הומנים הם עפי"י שנון וחורף

פרשת ויקרא

וידבר ה' אליו מאוהל מועד (ויקרא א, א)

אמר רבי יהושע בן לוי, אילו היו אומות העולם יודעים מה אוהל מועד יפה להן, היו מקיפין אותו אהליות וקסטריות. (ויקרא זה)

וסמך ידו על ראש העולה (ויקרא א, ז)

נתתי לך סמיכה שתסתמוך ויכפרו עונתיך. דבר אחר תנתתי להם לישראל על מה שיש מוכב, שנאמר (תהלים קמ"ה, י) "סומך ה' לכל הנופלים", וככתוב שם קי. (ח) "סמכים לעד לעולם", אבל אומות העולם אין להם סמיכה, לפיכך נופלים סמכיםיהם, שנאמר, (חו"ק אל, ו) "ונפלו סמכים מצרים". (מדרש החפץ כת"י)

ויל נ"י: האגודה למען הגולה האמיתית והשלמה שורק: הרוב זמורין ציק כתובות: רחוב הגובל, 38, בת ים, ניר הגולה. 03-658-4633 T.D. 3084 E-Mail: geula@inter.net.il www.moshiach.net/blind 4-16896-5- חן בנק הדואר, הנצהה והקדשה. לתורמות, התנהה והקדשה.

דבר מלך

העילי של יום כ"ז
להעיר מה العلي דיום כ"ז -
אותיות "זק", כולל גם
הזכוך וצירוף, כמו שכותב
בנוגע לזמן הגולה "יתבררו
ויתלבנו ויצרפו ורבים" (דניאל
יב, י), אשר, **שלימוט ההזיכוך**
והצירוף הוא ע"י שמוגלים
כונת העמידות והעלם
דשם אלוקים.
(מכרכים חדש ניסן התש"ג)

וזרו את הדם על המזבח (ויקרא א, ה)

בمدרש, ראה מה היו הקרבנות יפים, שכל מי שקרב על גבי המזבח היה מברך מיינו. אמר רבי חייא בר באבא: אפילו עיקרו של מזבח לא נעשה אלא ב舍ביל כפרתן של ירושאל, למה נקרא שמו מזבח: מ - מוחל ענוותהם של ישראל.
ז - זיכרון טוב לישראל
ב - ברכה לישראל
ח - חיים לישראל.
(מדרש)

אשה דרי ניחוח לה' (ויקרא א, ט)

ביסודו האר"י ז"ל, בפסוק "אשה דרי ניחוח לה", כתוב סוד עלילית העולמות: "אשה" - כנגד עולם העשיה, "דריח" - כנגד עולם היצירה, "ניחוח" - כנגד עולם האצלות. הבריאה, "לה" - כנגד עולם האצלות. (עפ"י עצי הלבנון)

רפואה שלמה

להת' מרדי שי' בן דליה תי'
שנפטר בפיגוע היריב ביום ראשון
השבוע באשדוד
ויזכה לרפואה שלמה וקורובה בתוך
שאר הפצועים מהחינו בני ישראל
שליט"א בדרכי נועם ובקשרו ממש

רדיו "זמן הגולה" באינטרנט

"זמן הגולה" באתר בית חב"ד שיכון ה' במ"ב
WWW.BEIT-CHABAD.ORG
בחסות "מרתף המחשבים"
המרכז למחשבים עסקיים וbizים
רח' סוקולוב 6 בני ברק
טל': 03-619-3105, פקס: 03-579-0673

חדשויות זמן הגולה

03-658-4633
אקטואליה של ימות המשיח
האזור ל'ימן הינו - על חדשות היום
5:00 - 4:00
דיווחים, כתבות, ראיונות, חדשות
נתן להזון גם לשידורי חווים
WWW.RADIOZH.COM
באתר

ニסイム גלויים!

היום יותר מתמיד, ראים ניסים גלויים בפניה לרב שיליט"א מל' המשיח בבקשת ברכה, עצה והדרכה ע"י אגרות הקדוש. **חייג לברכה: 03-658-4633**
נא לפרסם בקרב ידידיים וחבריים!

נפלאות עכשוו

נס בחגיגת בר מצוה

היה זה הילד מרדכי שמן (ויזכה לרופא שמו) שפלט את האקדח שברשותי, דרכתי אותו "אוליז גם ירגע את הילדים", הרהרתי.

הוצאתו את הטלפון

הטלורי שלו, כשלל הצג הופיע מסטרו של הרוב ולפאו מקרית גת, שהיה האחרון שהתחשך אליו.

"הרוב ולפאו, יורים עליינו תחתשו למשטרה. מסרתי את הכתובת בצעקה ונתקתתי."

צוקות הילדים נשמעו היטב. בתוכם נשמעו פרקי תהילים, חלקים צעק את מזמור 'ב' בתהילים, חלקים צעקו "יחי אדוננו".

כעת כבר היה ברור לי שהמחבלים העודדים להכנס לתוך האולום בכל שנייה. ואנו נשמע צדור וביעי קצר יותר. לרגע השתרור שקט מוחה. מספר דקות עד שנודע לו כי ניצלו. רק אז התברר, כי למוחלט היה מעוצר בשัก. ומשהרי פסק לרגע, זינקו עליו אנשי כוחות הבטחון שהגיעו במהירות והוא נלכד.

על' הוראות כוחות הבטחון עדיין נותרנו בתוך האולום, כדי לאפשר לוודה שלא הונחו כל מיטענים. על' עדויות שנים היו עוד שני מחבלים שהצליחו לברוח וכוחות הבטחון החלו עתה במרדף אחריהם.

ריכוזי את הילדים, שהו די המומינים מהארוע. הסבירתי כי המוחבל נתפס וב' ניצלו. התחלתי לחשאל ולדובב את הילדים כדי לשחרר אותם מההלם. תוך האולום החלו לזרום, עשרות בחורי ישיבת גור, שבאו לראות מקרוב את בעלי הנס.

כאן התרחשה הפתעה נוספת. בחורי ישיבת גור שעשו עליינו באחדה רבתה, הבחינו, על' כיפת ה"יחי" של ראש הת' כי מדובר ברב "דנקיים", הם החלו באופן ספונטני בשירת "יחי", שהפכה חייש מהר ליריקוד "יחי" שsoftmax את הכל. היה זה קידוש ה' עצום.

רודדים גם למחות הנס

"השעה הייתה לערך 11 בלילה, כאשר נשמע הצורך הראשון בכיסה לאולום שהמחנות של ישיבת חסיד' וור באשדוד, ביום ראשון השבוע.

במהלך הערב התקיימה באולם, חוגגת בר מצוה של משפ' ליאנס מאשדוד.

מרבית האורחים כבר עזבו את האולום. נותרו בעיקר חברי של חותן הבור, מצוה אליעזר-סנדר, תלמידי המהיבנא של ישיבת חב"ד בקרית ות.

"בצורך הראשוני רצית לחשוב שאלה אם'" שאריות של פורים", הספר ר' ישראלי שמשו, המדריך שלילוה את קבוצת התלמידים, אך הצורך הנוסף שהיה קרוב יותר, הסר כל התלבטות. בשבריר שנייה הבנוי - או באירוע ר'. המחשבות החלפו במוחי במיראות. נזכרתי שהגענו לאולום מוקדם. עוד הسفקנו לעזרה למשפחה לסימן את ההכנות לאיוע.

אליעזר חותן הבור מצוה אמר את המאמר" מנוגה חב"ד, חביריו שרנו ונקדו "יחי" בחותלהבות רבבה. היה שמהן מואוד, למלות שמעורכת המזוהה לא כילה אלא טיף זעיר בלבד, שבמהלך כל הערב ניסו לחבר אותו לאיזו מערכת הגברה ולא הצליחו.

- אגב, לאחר מעשה התברר כי הדבר היה לטובתו, מושום שרעש התזוזמות או המזוהה היה מקל על המוחבל או לוחות את מקום רוב הצליבור באולם.

עכשו כבר היה ברור לכלנו כי אנו בעינינו של איוע חבלני. עתקתי לילדים להכנס לחדרים פנימיים בתוך האולום. חלקים הסתרו מהורי שלוחנות.

תוך כדי ריצה נשמעו הצורך השישי עכשו זה כבר היה קרוב מאוד, ממש בכיסה לאולום. בזווית העין הבנתני בילד שונגע ונופל. אח"כ התברר כי

рин מלכות

מתוך שיחות קודש הרבי מלך המשיח שייל"ו

לקראת י"א ניסן, יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח ובמלואו לו מאה שנה לאריכות ימים ושים טובות, לנצח נצחים.

עלתה י"א ניסן

החילוק שבין "שבת" ל"פסח" הוא ש"שבת" מורה על שלימות הברית, כאמור ר' ר"ל "מה היה העולם חסר מנוחה, באת שבת בתאת מנוחה", אבל, כמובן שזו שליליות הברית, הרי זה עדיין בגדרו העולם,

במדידה והגבלה; ואילו "פסח", משלו דילוג, מורה על דרגא שלמעלה מדידה והגבלה של גדרו העולם, שהוא עניין של מיצר וגובל, מצרים, יציאה מכל עניין של מיצר וגובל, כולל גם דרגות הכי נעלמות מהם עדיין במדידה והגבלה וגדר מסויים, ובמילא, צריך לצאת גם ממדידה והגבלה וגדר זה, כי אם, מעלה מכל עניין של דוגה וגדר לגמרי.

וזה גם החילוק שבין "עשה לחודש" (שבו מתהילה כל שבת הגדול) ל"יום עשתי עשר", "אחד עשר" (שבו מתהילה עיקר ההכנה לפסח):

מספר עשר ("עשה") מורה על שלימות הברית, כולל גם השלימות של עולמות העליונים, עולם האצילות וכו', שהשלימות שבhem קשורה עם מספר עשר - עשר ספריות, עשר ולא תשע, עשר ולא אחד עשר.

ומספר "אחד עשר" מורה על דרגא שלמעלה מעשר ספריות - מבואר בדרושים חסידות בפירוש הכתוב "אחד עשר יומם מחורב", ש"אחד עשר" הוא בחינת "אנת הוא חד ולא בחושבן".

ונמצא, ש"אחד עשר" הוא עניין שלמעלה מכל מדידה והגבלה - "אנת הוא חד", מהותו ועצמותו ית' שלמעלה מכל גדר ותווארכו, למעלה מגדר ספריות (לא עשר ספריות, ואפילו לא ספריות אין קץ), ולבסוף גם מותואר "אחד" (שצריך לשולב ש"ש אחד אין שני"), וגם לא התואר "אחד", "יחיד" (שמורה על שלילת ההתכללות), וגם לא התואר "עצמם", "אמתת המצויא", כי, כל תואר יש לו איזה גדר, והוא ית' למעלה מכל תואר וגדר, ועד שם ביטוי זה (שהוא למעלה מכל תואר וגדר) נטא ב"תיבות", ובמילא, ה' בגד מסויים, אלא, כיון שאין ביכולת האדם לבטא עניין זה באופן אחר, מוכחה להשתמש בביטוי מסויים ("אנת הוא חד", "אחד עשר").

תחלת לידת עם ישראל

וביאור החילוק שביניהם בעבודת האדם: ב"עשה לחודש", "שבת הגדול" - עבדתו של היהודי היא בשירות לדורי העולם, לפועל שלימות בעולם, שניינו והפיקת טבע העולם גופא (תוקן ה"נס גדול" ד' למכה מצרים במכוריהם"), הינו, שימושיים בעולם הקדושה ד' שבת", והקדשה דעתך, העשيري היה קודש", קדש מההרגמיה".

ובימים עשו עשר", "אחד עשר" - מתחילה העבודה של יהודים מעד עצם מציאותו, למעלה משיכות לדורי העולם, כי אם, כפי שקשרו ומיהודם עם מהותו ועצמותו ית', בח' אנטה הוא חד ולא בחושבן - "ישראל וקב"ה" כולה חד", התחשרות העצמית דהקב"ה וישראל שבאיין עורך לגביה השלים שבליבור העולם.

ועפ"ז יש לומר שלידת עם ישראל בחג הפסח מתחילה ביום "אחד עשר" בניסן, שבו מודגשת התקשרותם והתחדשותם של ישראל עם מהותו ועצמותו ית', בח' אנד עשר", אנטה הוא חד", באופן ש"ישראל וקב"ה כולה חד". וזה גם התוכן של יציאת מצרים (חג הפסח) - היציאה של ישראל מכל עניין של מיצר וגובל וגודר, להתחבר ולהתאחד עם מהותו ועצמותו ית', "ישראל וקב"ה כולה חד". (וב' י"א ניסן ה'תש"ט)

מיים של נפלאות

ניתן להשיג את הערכה המהזהרת של מי הניסים והנפלאות, עם סגולת הברכה של הרבי שליט"א מלך המשיח

לזהמנות: 03-658-4633

השלום המצרי

אם לא היו מוחזרים למצרים את שרוט הנפט וכו' וכו' - לא היה מצרים מוסגולת לעוד ולתפקיד בפועלות המוחבים (פרשת בא, החשוד"ט)

הוראת מלך המשיח שהצללה אלפיים

החזקת ספר החת"ת

יחד עם קופת צדקה

תהיילם

תניא

בכל בית ובכל רב

להשיג בכל מקומות תביה

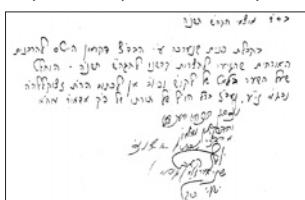
אין גאולה ללא גואל

מכאן גם חובת הזהירות מפני היומה החדשה של הפצת עולונים המנסים לעקם את הדרך הישורה באמצעות שימוש בתוארים שונים כלפי הרבי שליט"א מלך המשיח, תאים שעוקרים את האמונה הטהורה בקרב רבבות חסידים ועמך ישראל בכל רחבי תבל - שהרב שיליט"א מלך המשיח חי וכי קיים, בגוף גשמי כפשותו וללא שינוי דגניה"ה כלשונו הקדוש.

פסק דין הרבנים

עד כמה יש להזהר מ מגמה זו, ניתן לראות בפסק דין הרבניים ממוצאי חוג השבעות תשנ"ה, ב"77" בינו יורק שאין לכתחוב בחיס לרב שיליט"א מלך המשיח כל תואר בעל ממשמעות של הירח החמים, ח"ו.

על פסק-הוריין והותם ב"צ שכנות קראון-הייטס בני יорק, ע"י הרב יהודה קלמן מרדי אשכני ארכומס, הרב מרדי אשכני בהה של כפר חב"ד, הרב שניאור זלמן הכהן הענדיל רב חב"ד בקנדה, הרב יוסף העט ובו העיר ארילת, הרב שנייאור זלמן גוראריה ניו יורק, הרב ישעיהו הרצל ובשלמה, אצל הרב שיליט"א, גואל אהרון.

ואכן עיקירה של "הדרך הישרה" האמיתית לפועל התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל ממש, זהו לימוד שיחות-קודש של הרבי שליט"א מלך המשיח הנקראות בשם "דבר מלכות", אותן נלמד עדי התגלותו המלאה והמושלמת תيقףomid ממש.

"זמן הגאולה" טל': 03-658-4633

לבזבז את האוצרות!

במסגרת מבצע הסיעוד ל"זמן הגאולה" – אנו זוקקים לשטרות ברכה של הרבי שליט"א מליבוואויטש מלך המשיח.

אנו פונים למ"י שבאפשרותם לתרום מ"שדרות הבוכנה", שברשותו ל"זמן הגאולה".

שבכל נזחון המלחמה מזבוז המלך את כל אוצרותיו. הנה יקר הנאסף ונקבץ בשmekן כמה שנים... ואשר מעולם לא השתמש מוה לelowם דבר, וכמוס וחותם מעין כל ראה, אך הוא מנצח אותנו. זה הזמן לבודז את כל האוצרות, את שמות המסייעים בידיו אנו מכניסים לבוכנה אל הרבי שליט"א מלך המשיח

כתובת: "זמן הגאולה" ת.ב. 3084 בת ים, עיר הגאולה.

רב שמואל מרדי אשכני

רב יהודה קלמן מראלבו

רב יוסף הכהן

רב ישעיהו הרצל

הכנות הגלויות של ארחה"ב למלהומה צבאית נגד עיריק, מזכירה מחדש את מלחמת המפרץ (תנש"א 91). עשרות טילי סקאד נחתו בישראל, כאשר הם גורמים בעיקר ל... ניסים וnofאות. הצורך מוגדר נחל תבוסה קשה, או לפחות לסתות מכוחית ולשאת בסנקציות הבינלאומיות שהוטלו עליו.

במלחמה זו נגלה הרב שיליט"א מלך המשיח לעיני כל, כשהוא מכריז וחודשים לפני כן, מול כל אמצעי התקשות העולמית, כי לישראל אין מה לחוש. לא תהיה מלחמות גזים ולא יצטרכו מיסיכות ויהיו ניסים וnofאות. וממציאות... עלתה על כל דמיון.

מהין הקשי לחיות משיח?

חודשים אחדים לאחר מכן, מכריז הרבי מלך המשיח שיליט"ו, כי "למרות ה'שיטורים" (=הרעש) שברבר בתקופה האחרונה .. רואים שיש קשי לחדר הכרה והרגשה שעומדים על סף ימota המשיח ממש ביציאת מצרים, כאשר כל תהליך הגאולה והיציאה ממצרים מתחילה רק לאחר הופעת משה רביינו עד שתתחילו "לחיות" בענייני משיח וגאולה... לזה עלי ידי לימוד התורה בענייני משיח וגאולה... הרוי ע"י למד בענייני הגאולה מתעללה למעמיד ומצב של גאולה, ומתחליל לחיות בענייני הגאולה, מתוך ידיעה והכרה והרגשה ש"הנה זה בא".

ואכן מאז אותה שיחה, י"ל ספרות עניפה, הוקמו שיעורי תורה, חוגים, הרצאות בהיקפים אדריכליים בהם עוסקו בנושא משיח וגאולה.

ביסוד פועלות זו עמדו הכרה הברורה, כי את ההוואה ללימוד ענייני גאולה ומשיח נותן, בדיק מי שהוואה להרגיע עת עם ישראל במלחמות המפרץ והורה לפרסום "ענווים, הגיע זמן אולתכם" - הוא מלך המשיח הרבי שליט"א מליבוואויטש. שהרי אחד ממייקרי האמונה בגאולה האמיתית

הדרך הישרה האמיתית

דడוקא לימוד כזו של ענייני גאולה, עפ"י הוראת הגואל תוך הכרה בזחותו שנחשפה לעיני כל כבר במלחמות המפרץ, הוא שהוגדר כ"הדרך הישרה" שכוכחה מותחים – "לחיות בענייני גאולה, מותוך ידיעה והכרה והרגשה ש"הנה זה בא".

מכאן, שלימוד ענייני גאולה ללא הצמידות למשיח מזווהה, חי וכיים, המורה הזראות בעבודת ה' ובחיי הימים-יים, אינה "הדרך הישרה" ואינה דרך כלל.

שיכולה להיות הצללה ונתינת האויב דוקא כאשר ה' אלקי מתחALK בקרוב מהן ובאם לאו היה זה גורם שיחיה ח"ו ושב מאוחרין, שambil לתוכאות הפוכיות ח"ו,

ואם פוגש איזה קישוטים בענייני תורה ומצוות, תקומי חזקה שכאישר יפנה להרב הצבאי, בודאי יסודד הדבר, ובפרט שכאמור זה נוגע לכל הצבא, ואין לך דבר העומד בפניו הרצון. (אגורות קודש הרבי מלך המשיח שיליט"ו, מאגרת ו'קא)

חברים טובים

מה שכתב שבמקום פלוני יש לו חברים בلتוי רצויים, הרי גם זה בידו הדבר, והואים במושב, שכאיש מתחלים להתחבר עם חברים טובים, הרי בדרך מלאה מתרחקים אלו הבaltı רצויים, ואיפלו מבלתי השתדלות יתרה. (מאגרת ו'קא)

נצח והדרך

מדברי נשיא הדור שליט"א משיח צדקן

בוודאי גם בצבא

תקומי של לא רק מהדר בעצמו בקיים המצאות אלא שם על חברי משפייע בה, ודלא כהטעים טיעות מבהילה אשר כשונאים בצבא, אי אפשר ח"ז לקיים התורה והמצוות,

והרי גם זה מתחboldות היצר הרע הרוצה לצוד את האדם בראשתו, ומקרה מלא דבר הכתוב, שادرבה על האדם הנמצא בצבא להסיף בענייני תורה ומצוות, ובזה תלוי הצלחתו היחיד ולא עוד אלא שהוא תלי גם הצלחת הרבים וככלות הצבא, וכמה שנאמר כי ה' אלקי מתחALK בקרב מהן להציג ולתת אובייך לפניו והי' מהן קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאוחרין (דברים כ, ט) שמהז מובן

בית מסחר להוצאה ספרים טל': 03-553-9275

היום יש לך הזדמנויות להוצאה לאור את כתוב ידך בקלות, במחיר נמוך ובמספר תשומות.